

USOS LINGÜÍSTICS DELS ALUMNES NASCUTS A L'ESTRANGER IES Albuhaire (Muro) 2011-2012

Joana Maria Sastre Vanrell

Resum:

L'article analitza els usos lingüístics de trenta alumnes estrangers (la gran majoria d'origen magribí, però alguns també de procedència sud-americana, centre-europea i asiàtica) que el curs 2011-2012 cursaven l'etapa d'ESO a l'institut Albuhaire (Muro).

L'estudi parteix d'una enquesta amb preguntes tancades en què es demanava per la llengua usada en els diferents d'ambits de la vida personal: el familiar, l'escolar, el social, el personal, els mitjans de comunicació, així com la percepció i la valoració de la seva utilitat.

L'article presenta i analitza les dades obtingudes en cada d'aquests aspectes i finalitza amb un apartat de conclusions en què es valora l'ús de la llengua catalana per part d'aquests joves.

Abstract:

This paper analyses the linguistic uses of thirty students from other countries (most of them from Maghreb, but also from South-America, Centre-Europe and Asia) who were studying ESO at the IES Albuhaire high school (in Muro) during the school year 2011-2012.

The study is based on a survey with close-ended questions where students were asked about the language used in different aspects of their life: family, school, relationships, personal, mass media, and also about their perception and assessment of its usefulness.

The article presents and analyses the obtained data in each aspect and ends with a final part with conclusions, where we talk about the use of the Catalan Language by these students.

1. INTRODUCCIÓ

El procés d'elaboració de l'estudi s'inicià amb la preparació del qüestionari encaminat a conèixer els usos que fan de les llengües els alumnes de procedència no autòctona en diferents àmbits. Una vegada elaborat el vaig modificar seguint les indicacions i comentaris de meus companys interessats en aquest mateix tema, als quals els el feia conèixer. Però llavors, a les entrevistes anava adaptant el qüestionari bàsic a les circumstàncies i característiques particulars de cada cas.

Els **àmbits d'estudi** de l'ús lingüístic no s'han centrat només en el terreny escolar (dins l'institut), sinó que també s'ha demanat quines llengües empren els alumnes en l'àmbit familiar, en l'àmbit social (fora del centre i de la família) i personal. També se'ls ha demanat sobre el seu consum dels mitjans de comunicació, lectura i noves tecnologies; i, finalment, sobre quina és la percepció que tenen cada un d'ells dels usos de la llengua i de la "utilitat" de les llengües...

Muro és un dels primers pobles de les Illes Balears que rebé l'**allau immigratòria** magribina de les acaballes del segle XX i principis del XXI. Aquests darrers anys, però, també s'hi han intal·lat persones provinents de centreeuropa i de Sud-amèrica. Ara, en els darrers

anys, la immigració s'ha estabilitzat i fins i tot ha disminuït.

TAULA 1. Edats dels habitants d'origen estranger per sexe.
Font: Serveis Socials de l'Ajuntament de Muro (06/05/2012)

Edats	Homes		Dones		Totals	
	N.	%	N.	%	N.	%
0 a 4	47	7,3%	42	6,6%	89	13,9%
5 a 9	26	4,1%	22	3,4%	48	7,5%
10 a 14	13	2,0%	14	2,2%	27	4,2%
15 a 19	19	3,0%	20	3,1%	39	6,1%
20 a 24	35	5,5%	28	4,4%	63	9,8%
25 a 29	52	8,1%	51	8,0%	103	16,1%
30 a 34	67	10,5%	26	4,1%	93	14,5%
35 a 39	64	10,0%	20	3,1%	84	13,1%
40 a 44	27	4,2%	13	2,0%	40	6,2%
45 a 49	15	2,3%	7	1,1%	22	3,4%
50 a 54	9	1,4%	11	1,7%	20	3,1%
55 a 59	5	0,8%	3	0,5%	8	1,2%
60 a 64	4	0,6%	0	0,0%	4	0,6%
65 a 69	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%
Més de 70	1	0,2%	0	0,0%	1	0,2%
Total	384	59,9%	257	40,1%	641	100,0%

La població total de Muro, segons dades de l'INE de gener de 2011, era de 6.970 persones. La població

estrangera recomptada en aquestes dades (preses a febrer de 2012) és de 1.426 (20,5%). S'ha de tenir en compte que aquest tipus de població té molta mobilitat i que en molts de casos és difícil saber del cert si les persones s'han traslladat a un altre poble o se n'han anat. Disposam d'informació cedida pels Serveis Socials de l'Ajuntament de Muro i segons dades de febrer de 2012 la població nascuda a l'estranger prové sobretot del Marroc:

TAULA 2. País dels habitants d'origen estranger		
<i>País</i>	<i>N.</i>	<i>%</i>
Marroc	649	45,5%
Romania	93	6,5%
Colòmbia	73	5,1%
Argentina	36	2,5%
Itàlia	29	2,0%
França	22	1,5%
Uruguai	16	1,1%
Cuba	14	1,0%
Polònia	13	0,9%
Xile	10	0,7%
Suècia	6	0,4%
República Dominicana	4	0,3%
Irlanda	3	0,2%
República Txeca	3	0,2%
Brasil	2	0,2%
Ucraïna	2	0,2%
Finlàndia	1	0,1%
Eslovàquia	1	0,1%
Altres territoris	1	0,1%
<i>Total</i>	1.426	

TAULA 3. País d'origen dels alumnes estrangers de l'IES de Muro					
<i>Origen</i>	<i>1r ESO</i>	<i>2n ESO</i>	<i>3r ESO</i>	<i>4t ESO</i>	<i>Total</i>
Marroc	9	10	5	1	25
Colòmbia	3				3
Romania	2				2
Algèria	1				1
Regne unit	1	1			2
Argentina			2		2

Ucraïna			1		1
Xina			1		1
Cuba			1	1	2
França				1	1
Total	16	11	10	3	40

El nivell en què hi ha més alumnat immigrant és a primer d'ESO (un 40% del total) i això va disminuint en els nivells més alts. El gruix més gros de lloc d'origen és el Marroc: els alumnes d'origen magribí conformen un 62,5% de la totalitat d'alumnes immigrants. Hi ha hagut canvis aquests darrers anys, ja que l'alumnat d'origen colombià o equatorià ha disminuït molt i, en canvi, han vingut alumnes d'altres parts del món, com per exemple la Xina o Ucraïna. Quan fem l'anàlisi dels resultats notarem com el lloc d'origen determina en bona mesura els usos lingüístics que fan els alumnes.

La realització de les entrevistes ha requerit molt de temps i ha estat complexa perquè, a part de la llargada (amb cada alumne estava més de vint minuts), calia trobar hores que els alumnes poguessin sortir de les classes, demanar permís als professors i/o entrevistar-los durant les hores lliures o els esplais. No s'ha fet l'entrevista a tot l'alumnat, sinó que s'han descartat els nins arribats aquest mateix any a l'illa, alguns nins que han abandonat el centre (i/o l'illa) al llarg del curs i els alumnes del darrer nivell de l'ESO. D'aquesta manera, l'estudi es fa a partir dels 30 alumnes entrevistats:

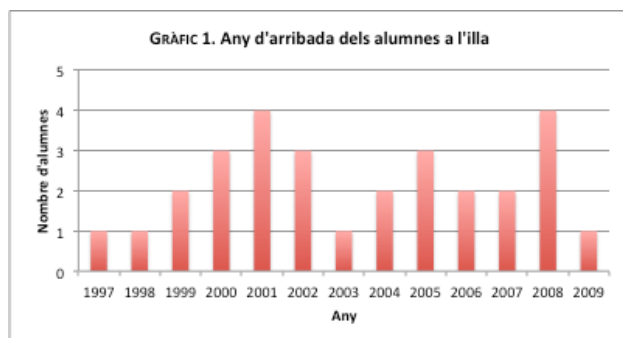
TAULA 4. Nombre d'entrevistes realitzades als estudiants per país d'origen				
<i>Origen</i>	<i>1r eso</i>	<i>2n eso</i>	<i>3r eso</i>	<i>Entrevistes fetes</i>
Marroc	6	9	5	20
Colòmbia	1			1
Romania	2			2
Algèria	1			1
Regne unit	1	1		2
Argentina			1	1
Ucraïna			1	1
Xina			1	1

Cuba			1	1
<i>Entrevistes fetes</i>	11	10	9	30

2. USOS LINGÜÍSTICS

Els alumnes estudiats tenen entre 12 i 16 anys i cap d'ells ha nascut a l'illa, tot i que alguns arribaren només amb un o dos anys. El primer any d'arribada fou el 1997 i el darrer any el 2009.

Alguns, han arribat aquests darrers anys. En aquests casos la immersió no està assolida –sobretot si són més grans i s'incorporaren directament a l'institut– i solen ser els alumnes que no tenen el català com a llengua d'ús habitual ni en l'àmbit escolar ni en l'àmbit social o personal (per exemple alumnes 27 o 28).

19 d'aquests alumnes són de família nombrosa: pertanyen a famílies amb 5 o més germans), tot i que n'hi ha 9 que són fills únics o només tenen un germà. Generalment els germans són majors o en tenen de majors i menors que ells. Aquests alumnes comparteixen el mateix lloc de naixement que els seus pares i els provinents del Marroc pertanyen majoritàriament a la regió de Nador.

2.1. Àmbit familiar

Mentre que generalment la llengua materna és la usada amb pares i germans majors, el català és la llengua que solen usar entre els germans i, sobretot, si són menors.

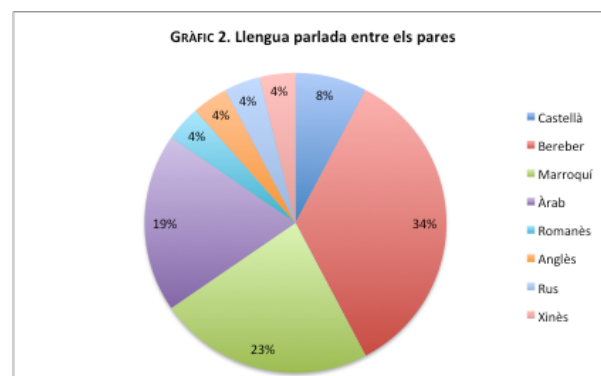
En primer lloc hem de comentar el cas de tres alumnes que indiquen que parlen a la mare en una llengua diferent de la que els parla ella. Un alumne, arribat als dos anys, comenta que s'expressa en català tant al pare com a la mare. He de dir que aquest alumne

manifesta que és aquesta llengua la seva principal per relacionar-se i dins l'àmbit personal (pensar, etc).

Hi ha un altre alumne que afirma digirir-se a sa mare en castellà i un cas d'un alumne que parla en bereber a pare i mare, però ella s'hi dirigeix en àrab –segons la seva resposta–.

Quan se'ls demana la llengua de relació amb el pare, trobam tres casos més destacables. Hi ha un alumne que diu parlar en marroquí al pare, mentre que aquest li respon en castellà (segurament perquè el nin vagi "integrant-se" en l'estat espanyol, deu considerar el pare); també hi ha un alumne que parla en castellà al pare, mentre que aquest li respon en àrab i el cas d'un alumne que diu parlar en català tant a pare com a mare –cas que ja hem comentat abans.

La llengua parlada entre els pares apareix reflectida en el següent gràfic:

La llengua amazic és parlada pels pares d'un total de 15 alumnes. Notam, però, com algun d'ells s'adreça als fills en àrab.

Quan ens centram en la llengua parlada amb els germans, com ja hem dit, els canvis són importants, destacables i sorprenents. Hi ha 11 dels alumnes (dels 25 que tenen germans) que diuen parlar sempre català amb ells, mentre que la resta –llevat d'algun– diuen alternar: per exemple n'hi ha que matisen que parlen en català amb els més petits i en una altra llengua (espanyol o bereber) amb els grans, altres diuen que "a vegades" parlen altres llengües. N'hi ha alguns que especifiquen amb quins germans solen parlar més una llengua o una altra.

Dels alumnes de procedència marroquina, que tenen germans, 10 diuen parlar sempre en català amb ells i la

resta diuen alternar (alguns expliquen que empren més el català) i n'hi ha algun que comenta que empra sempre el "marroquí" o l'àrab.

Si tenim en compte les afirmacions anteriors podem dir que són els alumnes d'origen magribí els que integren més la llengua catalana a l'àmbit familiar. També passa el mateix en l'àmbit de les relacions socials: la llengua d'ús habitual amb els amics també és el català.

Aquests usos familiars es reflecteixen també en els altres àmbits (escolar i social), ja que els alumnes que manifesten més "immersió" són els que empren el català majoritàriament en l'escola, amb els amics, en la vida quotidiana de manera normal.

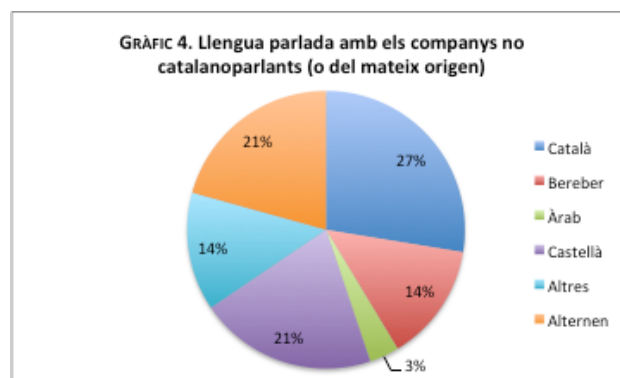
Destacable és el cas de dos germans de parla anglesa que entre ells diuen parlar en català la majoria de les vegades.

2.2. Àmbit escolar (dins l'institut)

La llengua que majoritàriament afirmen parlar els alumnes amb **els companys catalanoparlants** és el català; tot i així trobam el cas d'una alumna xinesa i d'un alumne cubà, arribats fa dos o tres anys, que parlen en castellà sempre –fins i tot quan s'adrecen als professors. A l'institut fa uns anys que no hi ha PALIC (Pla d'Acolliment Lingüístic i Cultural) ni Taller de Llengua i aquests alumnes –que arribaren quan feien primer o segon d'ESO– s'han anat incorporant a poc a poc als grups classe i no han rebut una "immersió" lingüística que altres alumnes sí han experimentat. Així i tot, hi ha tres alumnes que vengueren en els mateixos anys, però que són d'origen marroquí o romanès i que sí s'expressen en català amb els companys i amb els professors.

Sorprèn una mica quan els demanem quina llengua parlen amb companys del seu mateix origen, ja que notam com la majoria continuen parlant en català i n'hi ha uns quants que alternen el català amb altres (diuen que depèn dels companys, que depèn de si xerren a l'institut o a fora...). Tres alumnes magribins diuen parlar en castellà amb companys magribins, però coincideix que aquests alumnes també empren la llengua espanyola habitualment en altres àmbits (per exemple a la botiga). Hi ha el cas d'un alumne en què son pare també s'adreça a ell en castellà.

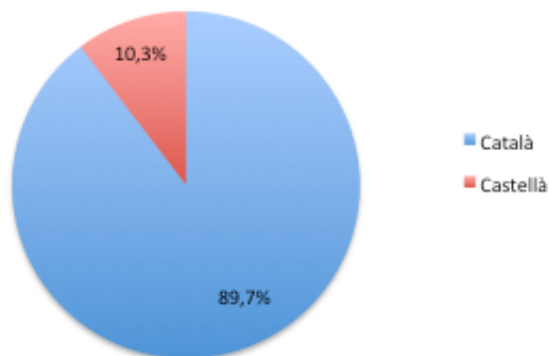
Podem notar com el gruix general de l'alumnat es dirigeix **a la majoria de professorat** en català (gràfic 5). Només tres alumnes (un argentí, un cubà i una xinesa) –aquests dos darrers arribats fa pocs anys i els casos dels quals ja hem comentat– continuen dirigint-se al professorat en castellà.

Si ens centram en la llengua parlada amb el personal d'administració i serveis coincideix que és el català, tot i que hi ha alguns alumnes (l'alumne 27 i 28, ja indicats) que s'hi dirigeixen en castellà i alguns alternen. En tots els casos, però, tant professorat com personal es dirigeixen en català a l'alumnat.

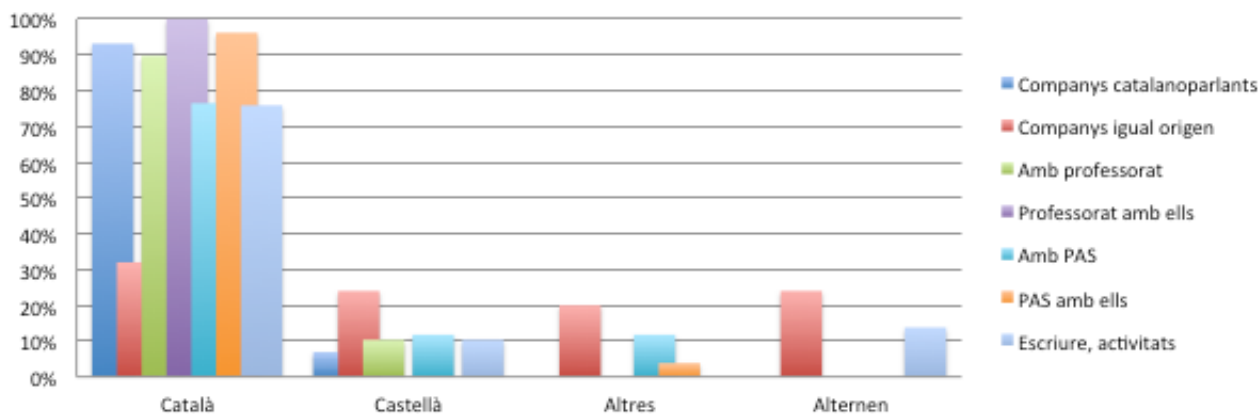
En resum, la llengua parlada generalment per l'alumnat nouvingut del centre amb els companys (sien o no catalanoparlants i fins i tot del seu mateix origen), amb el professorat i amb el PAS és el català.

A l'hora **d'escriure, fer exercicis i activitats i prendre apunts**, la majoria d'alumnes empra el català, mentre que tan sols 3 –els que ja hem comentat en apartats anteriors– usen més el castellà. N'hi ha quatre que diuen que alternen les dues llengües.

GRÀFIC 5. Llengua parlada amb els professors

GRÀFIC 6. Llengua parlada dins l'àmbit escolar segons l'interlocutor

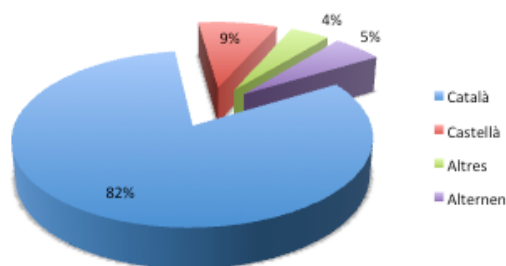

TAULA 5. Llengua parlada dins l'àmbit escolar segons l'interlocutor

	<i>Companys catalanoparlants</i>	<i>Companys igual origen</i>	<i>Amb professorat</i>	<i>Professorat amb ells</i>	<i>Amb PAS</i>	<i>PAS amb ells</i>	<i>Escriure, activitats</i>
<i>Català</i>	93,1%	32,0%	89,7%	100,0%	76,5%	96,2%	75,9%
<i>Castellà</i>	6,9%	24,0%	10,3%		11,8%		10,3%
<i>Altres</i>		20,0%			11,8%	3,8%	
<i>Alternen</i>		24,0%					13,8%

El total d'usos lingüístics dins l'àmbit escolar dels nostres alumnes es podria resumir en el gràfic 7, on es nota la preeminència del català:

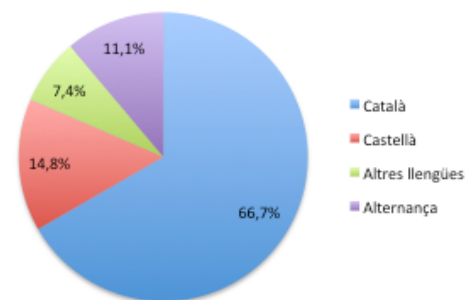
GRÀFIC 7. Llengua parlada dins l'àmbit escolar. Totals

2.3. Àmbit social

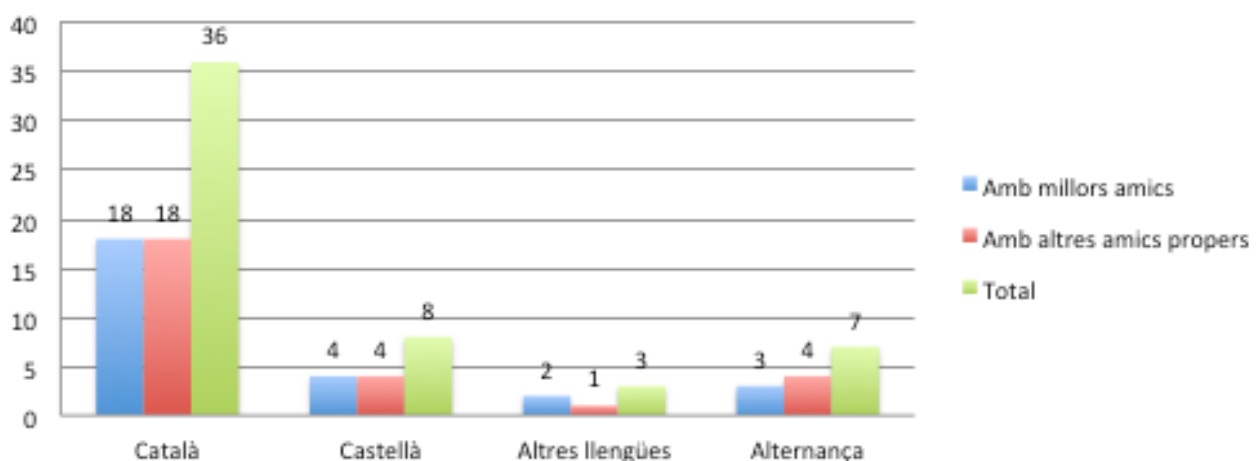
La llengua parlada pels alumnes amb els **millors amics/amigues** és el català (18 casos); tan sols hi ha un alumne magribí que diu parlar-hi en castellà. Habitualment l'alumnat magribí (20 d'entrevistats) té com a millor amic/amiga un company del mateix lloc d'origen. La majoria diuen parlar-hi en català (12) o alternen (4) segons la situació (dins classe, fora de classe...).

GRÀFIC 8. Llengua parlada amb el millor amic

Similarmet ocorre amb l'ús de la llengua amb **altres amics**. Tot i això alguns afegeixen l'alternança català/castellà o afegeixen alternança català/castellà/marroquí, suposam que segons l'amic concret. Alguns alumnes han apuntat que amb el mateix amic parlen en llengües diferents segons es trobin dins l'escola, a l'esplai o al carrer en horari no escolar.

GRÀFIC 9. Llengua parlada amb els amics

Tot i que el nombre d'alumnes que usen el castellà amb els millors amics coincideix amb els que l'usen amb amics en general, hi ha un alumne en cada cas que usa la llengua alternadament, mentre que tres dels alumnes –ja apuntats en anàlisis anteriors– es mantenen amb el seu ús lingüístic en castellà.

Acabam d'analitzar l'ús lingüístic dels alumnes amb els seus iguals fora de l'àmbit escolar, però a continuació podem fixar-nos en la llengua que usen amb coneguts adults. La majoria d'alumnes responen que parlen en català als adults catalanoparlants, mentre que n'hi ha alguns (4) que comenten que alternen, encara que majoritàriament empenen aquesta llengua.

TAULA 6. Llengua parlada dins l'àmbit social amb coneguts adults.

<i>Amb coneguts adults</i>	<i>D'igual origen</i>	<i>Catalanoparlants</i>
<i>Català</i>	1 *	21
<i>Castellà</i>	3	4
<i>Altres llengües</i>	23 (17 amazic o àrab)	
<i>Alternança</i>	2 (un dels casos català/àrab*)	4
	*Podrien ser errors de comprensió, ja que no s'explica aquesta resposta.	

La llengua usada habitualment pels alumnes a la botiga és el català; mentre que el nombre dels alumnes que manifesten que s'expressen en castellà o que alternen les dues llengües és bastant inferior i equivalent.

Hi ha el cas d'un alumne magribí (9), del qual ja hem parlat, que diu adreçar-se en castellà a la botiga, mentre que els dos alumnes anotats abans (cubà i xinesa) no modifiquen per res la llengua d'ús habitual, sia dins l'àmbit escolar o dins l'àmbit social.

Si ens situam en un terreny que els alumnes poden percebre com de **formalitat més elevada** hi ha més variació. És el cas de la llengua que empran per

adreçar-se al metge, assistir a un organisme oficial o en altres casos com en els bancs. En aquests casos, sobretot en l'ús sanitari, el castellà augmenta i en altres llocs com per exemple els bancs (com s'anava indicant a l'entrevista oralment) hi ha alternança. En aquest punt alguns alumnes matisen que l'ús depèn: si és al poble s'empra el català, si és a Palma o a Inca, el castellà.

2.4. Àmbit personal

El català és la llengua majoritàriament emprada pels alumnes a l'hora de treure comptes. Quan els demanam amb quina llengua pensen o somien (terreny menys acadèmic i més intern) els nombres es matisen, tot i que n'hi ha alguns que diuen alternar entre català i castellà o català i la seva llengua materna.

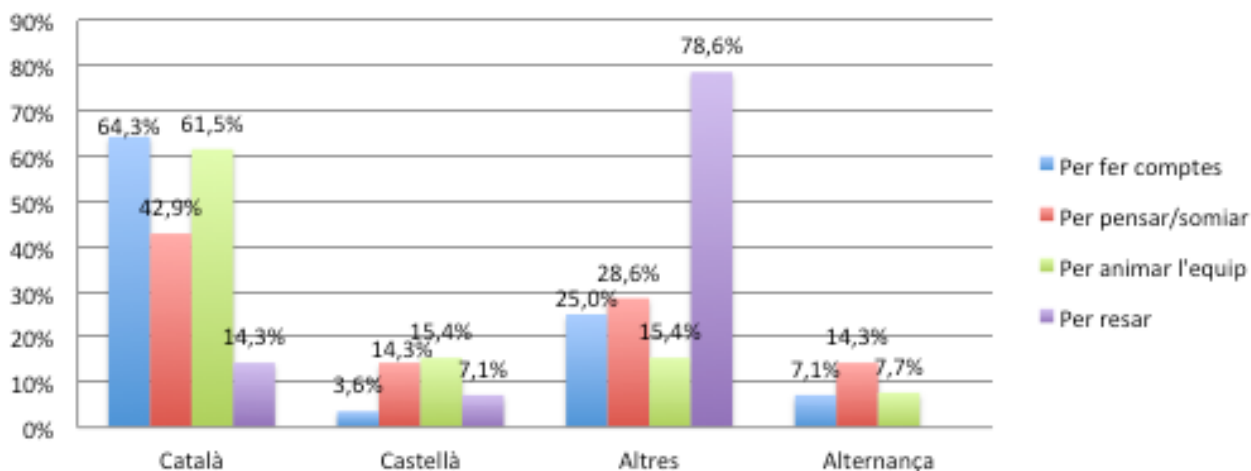
En demanar-los amb quina llengua animen el seu equip els nombres tornen variar: tal volta els que responen que l'animen en català és perquè el seu equip és de l'àmbit català (per exemple el Barça).

Quan se'ls demana si resen, n'hi ha alguns que no: sorprèn el fet que les dues alumnes romaneses diuen resar en català.

Hem de comentar, però, la confusió que apareix entre l'alumnat magribí quan els demanes per les llengües. En teoria els que resen haurien de respondre que empen l'àrab, però n'hi ha que diuen marroquí, de manera que tant assimilen aquest nom a l'àrab com a l'amazic, com hem apuntat en la introducció del treball.

Els alumnes magribins i els romanesos són els que diuen emprar més el català en la totalitat d'aquestes expressions personals. Hem comptat que sis alumnes d'origen magribí diuen emprar sempre el català (sense alternar amb cap altra llengua) en tres situacions (fer comptes, pensar i animar l'equip. Els dos alumnes romanesos entrevistats diuen que, a més, també hi resen. L'alumna colombiana entrevistada també l'empra en tres dels quatre casos.

GRÀFIC 12. Llengua utilitzada en l'àmbit personal

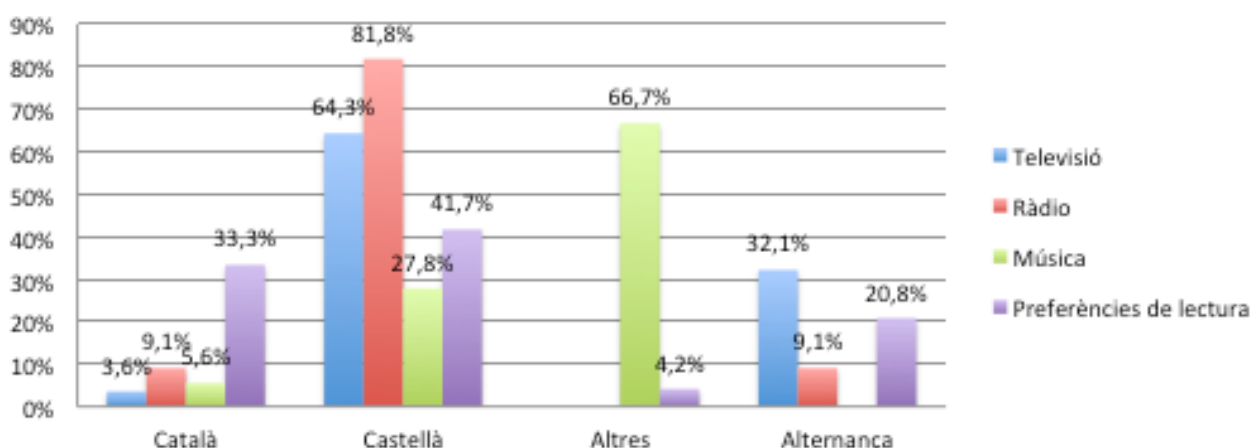
2.5. Mitjans de comunicació

Si ens fixam en el consum que fan els alumnes dels mitjans de comunicació veurem que la majoria són habituals de la televisió, però el consum majoritari és de sèries i programes en llengua castellana. Hem de tenir en compte el domini de l'oferta televisiva en aquesta llengua. Passa per l'estil amb la ràdio, tot i que són menys alumnes els que n'escolten. Quant al consum musical la majoria d'alumnes consumeixen més

música en anglès. Tan sols un alumne (no el mateix en cada cas) afirma consumir-ne en català.

Les preferències de lectura són majoritàries en castellà, però si sumam els 5 alumnes que diuen alternar català i castellà en els seus gustos lectors als 8 que responen que prefereixen el català, el consum de literatura en català d'aquests alumnes és prou destacable. Veim, per tant, que el consum lector en català supera els altres àmbits comunicatius estudiats (ràdio, televisió...) on domina el castellà.

GRÀFIC 13. Llengua de consum dels mitjans de comunicació

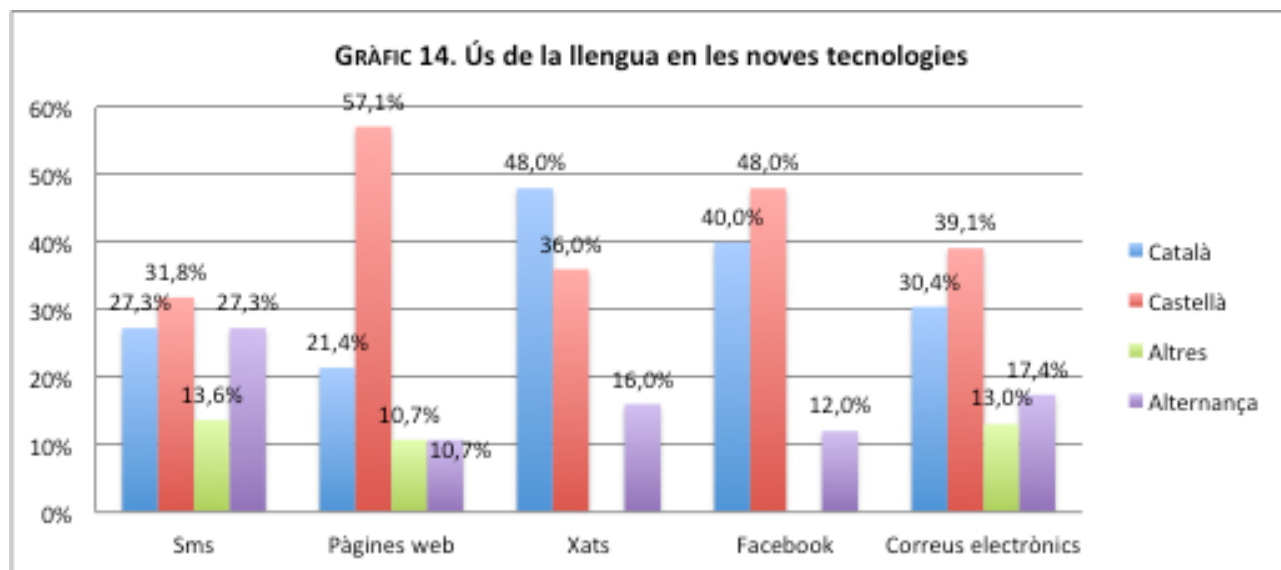
Resulta una mica estrany comprovar que els alumnes que empen la llengua catalana en els seus usos de les

noves tecnologies és inferior als que diuen parlar-lo amb els amics i, fins i tot, als que afirmen que és la

llengua que empren per pensar. Si ens centram en els missatges de text que envien amb el mòbil hem de dir que hi ha un gruix d'alumnes que alternen català i castellà i menys que usen el català. Quant a les consultes a pàgines web notam com l'ús de la llengua catalana disminueix: els alumnes són poc usuaris de pàgines web que siguin en català. La llengua més usada en xats o *messengers* és el català, però la segueix de prop el castellà. En canvi, la més usada per publicar al

Facebook és el castellà, mentre que el català li va darrere. Són estranys casos d'alumnes que envien missatges de mòbil en català, però llavors publiquen en castellà (per exemple alumne 8) o casos d'alumnes que empren el català en la majoria d'ocasions, però llavors usen el castellà i l'anglès per als correus electrònics o el Facebook (32 i 33).

Hi ha alguns alumnes que diuen emprar pertot el català (alumnes 7, 13 o 22).

2.6. Percepció

La llengua percebuda com a més sentida al centre és el català. Això coincideix amb els usos que fa el professorat i el personal d'administració. L'alumnat és en majoria catalanoparlant.

En el carrer la percepció és més catalanoparlant o hi ha un marge (mínim) d'alternança entre català i marroquí o català i castellà.

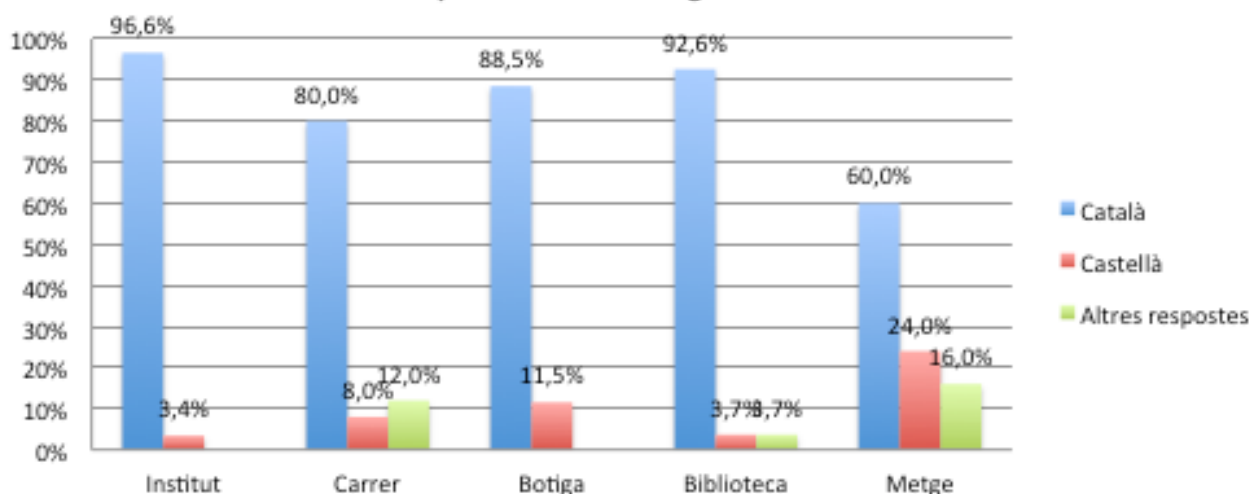
En la botiga tan sols 3 alumnes manifesten sentir més el castellà; aquests nombres coincideixen amb la

llengua que ells usen habitualment quan van a comprar.

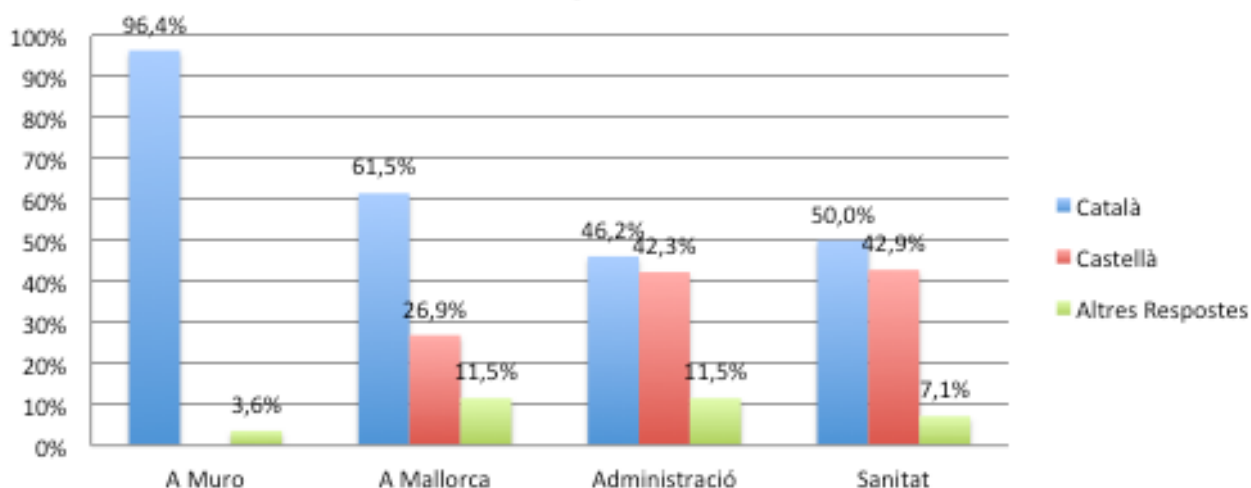
Igualment el nombre d'ús del català, percebut pels alumnes, es manté elevat en la biblioteca.

És quan van al metge quan els alumnes perceben una disminució del català respecte al castellà o una variació. Alguns especifiquen que al PAC de Muro senten més català, però si van a l'Hospital d'Inca senten més castellà. Vegem com la sanitat és un punt feble respecte a altres àmbits.

GRÀFIC 15. Percepció d'ús de les llengües en diferents contextos

GRÀFIC 16. Llengua considerada més útil

És diversa la resposta dels alumnes en relació a la percepció d'utilitat d'una o altra llengua. Mentre que el català és considerada l'única llengua útil per viure al poble, en l'àmbit sanitari o administratiu es considera igual de necessari (i útil) com el castellà. Aquestes xifres també s'assimilen una mica quan els demanem quina és la llengua que consideren més necessària per viure a Mallorca. 11 dels alumnes que havien contestat que el català era la més útil per viure al poble, deixen de considerar la seva utilitat per desenvolupar-se a l'illa. Si ho miram des de l'altre caire podem dir que una dotzena d'alumnes considera el castellà més útil per desenvolupar-se adequadament en l'administració o la

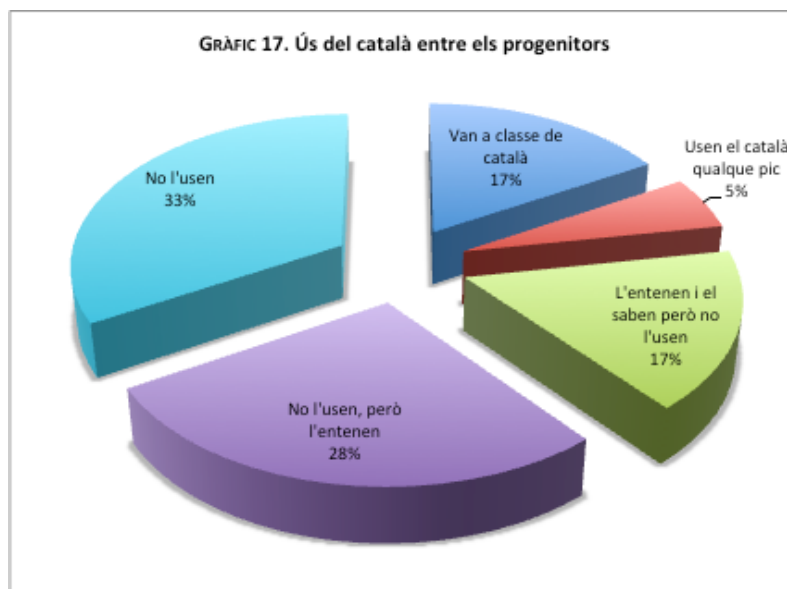
sanitat (àmbits més formals), però que per a la vida quotidiana del poble els fa falta el català.

2.7. Altres

Generalment els pares no empen la llengua catalana (hi ha 12 alumnes que així ho afirmen). Alguns dels alumnes (10) diuen que el pare l'entenen, encara que usen el castellà en les seves comunicacions (en el cas de famílies magribines generalment anomenen el pare, no la mare). També hi ha 6 alumnes que expliquen que els pares l'entenen i el saben xerrar, però no ho solen fer. Només en dos casos s'afirma que el pare parla català en algunes ocasions.

Cinc alumnes comenten que un dels progenitors, generalment la mare, va a classe de català. S'especifica en algun cas que s'iniciaren en l'aprenentatge de castellà i que ara han començat a estudiar català.

Cal destacar un cas en què s'afirma que el pare també el sap llegir i alguns alumnes que comenten que els germans petits el parlen perfectament bé.

3. CONCLUSIONS

S'han analitzat un total de trenta alumnes de procedència diversa (nord-africans, sud-americans, centre-europeus...) d'edats compreses entre 12 i 16 anys i arribats a l'illa en un període d'una dotzena d'anys (entre 1997 i 2009). La majoria d'ells arribaren a l'illa i foren escolaritzats a les escoles d'ensenyament primari. En general pertanyen a famílies molt nombroses i tenen els dos pares a casa.

- El català és la llengua més habitual en la relació familiar entre germans (sobretot els magribins).
- En l'àmbit escolar el català és la seva llengua d'ús amb companys (sien o no catalanoparlants), amb professors i amb personal de serveis; llevat d'algunes poques excepcions d'alumnes arribats aquests darrers anys.
- En el terreny més social el català és la llengua que empren per relacionar-se amb les amistats i en la vida quotidiana (per exemple anar a la

botiga), però no tant en situacions més formals com per exemple anar al metge o al banc.

- La llengua predominant en l'ús personal (pensar, somiar...) és també el català.
- En l'àmbit dels mitjans de comunicació destaca el consum de televisió en castellà o l'alternança (lectura per exemple). Si param atenció a les noves tecnologies i les xarxes socials, l'ús és més alternat o hi ha preferència pel castellà.
- El català és la llengua que perceben com a més sentida al poble, a l'escola, al carrer i a la botiga, però ho és menys al metge i quan surten del poble i van a Inca o Palma.
- Consideren que el català és la llengua més útil per viure al poble, però la seva utilitat disminueix a l'hora de desenvolupar-se en l'administració o en la sanitat.
- Els pares viuen, en general, d'esquena a la llengua catalana, tot i que diuen que l'entenen.

Hem de dir, que aquests resultats no són ni molt manco assimilables ni es poden generalitzar a altres zones de la parla catalana. Nombres com el 100% de percepció de la utilitat de conèixer el català en el poble de Muro no haurien obtingut la mateixa resposta si el treball s'hagués localitzat posem per exemple en una barriada palmesana.

Els nins nouvinguts que tenim com a alumnes a l'institut Albuhaira estan plenament integrats lingüísticament; però –com és el cas en tota la nostra comunitat catalanoparlant– tot i que empren el català en la majoria d'usos socials, escolars i personals... i que reconeixen que és l'eina bàsica d'integració al poble, saben que en segons quins àmbits han d'emprar el castellà.

Fins que no hi hagi una utilitat real de la llengua catalana en tots els àmbits, fins que la llengua catalana no sigui necessària per viure en tot i pertot en català... no assolirem la plena normalització. Els entesos diuen que per arribar a aquesta meta –i en vista dels canvis socials que hem viscut aquests anys– cal comptar amb la mà dels immigrants: tal volta els trenta alumnes del nostre centre a partir dels quals hem fet l'anàlisi tendran alguna cosa a dir en la normalització de la nostra (i ara també seva) llengua catalana.